

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII

Autoritate de stat autonomă

HOTĂRÂREA Nr. 213
din 19.03. 2008

Dosar nr: 735/2007

Petiția nr: 16.107 din data de 20.11.2007.

I. Petent: D C cu domiciliul ales în

II.2. Reclamat

Prefectura județului Călărași cu sediul în Călărași, str.Sloboziei nr. 9-11, jud. Călărași.

Agencia națională a Funcționarilor Publici cu sediul în București, str.Smârdan, nr. 3 sct. 3.

Legea nr. 188/1999 privind statutul funcționarilor publici.

Obiect:

Prevederi discriminatorii cuprinse în Legea nr. 188/1999 privind statutul funcționarilor publici, referitoare la acordarea primei de vacanță.

III. Procedura de citare.

Prin emiterea citației cu nr.616-618 din data de 10 01 2008, pentru data de 14.02.2008, au fost îndeplinite cerințele legale.

La termenul fixat nu s-au prezentat părțile.

IV. Susținerile părților

A. Petentul, D C , sesizează consiliul cu privire la următoarele aspecte:

1. Petentul, împreună cu alți salariați, lucrează la aceeași instituție publică.
2. Personalul cu statut de funcționar public primește prima de vacanță, celelealte categorii de personal nu primesc acest drept .
3. Dispozițiile din Legea nr. 18871999 privind statutul funcționarilor publici, care prevăd alocarea primei de vacanță, sunt discriminatorii.

B. Instituția prefectului-județul Călărași, prin adresa nr.19.818/20.12.2007, a precizat în punctul său de vedere:

1. Avînd în vedere faptul că nu există un cat normativ care să prevadă , pentru salariații angajați cu contract de muncă, dreptul la prima de vacanță, nu se poate vorbi despre discriminare .

2. Constituția României prevede la rt. 74 și urm. Instituția inițiativei legislative care poate fi folosită de către persoanele interesate.

C. Agenția Națională a Funcționarilor Publici, prin adresa nr. 486/08.01.2008, a precizat următoarele:

1. OG nr. 137/2000, republicată, definește noțiunea de discriminare.

2. Regimul juridic aplicabil funcției publice și funcționarilor publici este dat de Legea nr. 188/1999.

3. Regimul juridic aplicabil persoanelor cu contract de muncă este dat de Codul Muncii.

4. Între categoria funcționarilor publici și cea a persoanelor contractuale există regimuri juridice distincte.

V. In drept.

Având în vedere:

1. prevederile art. 7 din Declarația Universală a Drepturilor Omului

potrivit căruia: „*Toți oamenii sunt egali în fața legii și au dreptul fără deosebire la o protecție egală a legii. Toți oamenii au dreptul la o protecție egală împotriva oricărei discriminări care ar încălca prezenta Declarație și împotriva oricărei provocări la o astfel de discriminare.*”

2. art. 2 alin. 1 din O.G.137/2000, privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, forma republicată, constituie discriminare “orice deosebire, excludere, restricție sau preferință, pe bază de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV sau apartenență la o categorie defavorizată, care are ca scop sau efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice”;

Constituția României, art. 20 alin 1, „Dispozițiile constituționale privind drepturile și libertățile cetățenilor vor fi interpretate și aplicate în concordanță cu Declarația Universală a Drepturilor Omului, cu pactele și cu celelalte tratate la care România este parte.

Convenția Europeană a Drepturilor Omului, art 14 prevede: „Exercitarea drepturilor și libertăților recunoscute de prezenta convenție trebuie să fie asigurată fără nici o deosebire bazată, în special, pe sex, rasă, culoare, limbă, religie, opinii politice sau orice alte opinii, origine națională și socială, apartenență la o minoritate națională, avere naștere sau orice altă situație”.

Declarația Universală a Drepturilor Omului, art. 7 potrivit căruia: „*Toți oamenii sunt egali în fața legii și au dreptul fără deosebire la o protecție egală a legii. Toți oamenii au dreptul la o protecție egală împotriva oricărei discriminări care ar încălca prezenta Declarație și împotriva oricărei provocări la o astfel de discriminare.*”

Protocolul nr. 12 la Convenția Europeană a Drepturilor Omului, art 1 prevede interzicerea generală a discriminării:

„1. Exercitarea oricărui drept prevăzut de lege trebuie să fie asigurată fără nici o discriminare bazată, în special, pe sex, pe rasă, culoare, limbă, religie, opinii politice sau orice alte opinii, origine națională sau socială, apartenența la o minoritate națională, avere, naștere sau oricare altă situație.

2. Nimeni nu va fi discriminat de o autoritate publică pe baza oricăruia dintre motivele menționate în paragraful 1.”

O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, prevede la:

art. 2 : Sunt discriminatorii, potrivit prezentei ordonanțe, prevederile, criteriile sau practicile aparent neutre care dezavantajează anumite persoane, pe baza criteriilor prevăzute la alin. (1), fata de alte persoane, în afară cazului în care aceste prevederi, criterii sau practici sunt justificate obiectiv de un scop legitim, iar metodele de atingere a aceluși scop sunt adecvate și necesare.

Potrivit **art. 6 din O.G. nr. 137/2000** privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, „Constituie contravenție, conform prezentei ordonanțe, discriminarea unei persoane pentru motivul ca aparține unei anumite rase, naționalități, etniei, religii, categoriei sociale sau unei categorii defavorizate, respectiv din cauza convingerilor, vârstei, sexului sau orientării sexuale a acesteia, într-un raport de muncă și protecție socială, cu excepția cazurilor prevăzute de lege, manifestată în următoarele domenii:

c) acordarea altor drepturi sociale decât cele reprezentând salariul;(…)

În România, stat de drept, democratic și social, demnitatea omului, drepturile și libertățile omului reprezintă valori supreme și sunt garantate de lege. Principiul egalității între cetățeni, al excluderii privilegiilor și discriminării sunt garantate, în special în exercitarea drepturilor economice, sociale și culturale (dreptul la muncă).

Pentru ca o faptă să fie calificată drept faptă de discriminare, aceasta, trebuie să îndeplinească, cumulativ ,mai multe condiții :

1.Existența unui tratament diferențiat, manifestat prin deosebire, excludere, restricție sau preferință (existența unor persoane sau situații aflate în poziții comparabile/identice).

Reglementarea juridică a atribuțiilor și a salarizării funcționarilor publici din structura administrației publice reprezintă expresia aptitudinii legiuitorului de a reglementa situația drepturilor salariale ale acestora.

Aceeași aptitudine este recunoscută legiuitorului și în ceea ce privește nivelul și modalitatea de salarizare a celorlalte categorii socio profesionale din cadrul societății românești.

2.Existența unui criteriu de discriminare, potrivit art. 2, alin. 1 din O.G. nr. 137/2000, republicată.

În cauza dedusă soluționării, situația juridică a personalului contractual, fiind reglementată distinct, față de celelalte categorii de personal , nu constituie, ea în sine, un criteriu care să aibe conținut discriminator.

3.Tratamentul diferențiat să nu fie justificat obiectiv de un scop legitim, iar metodele de atingere a aceluși scop să nu fie adecvate și necesare;

Diferența de salarizare, dintre funcționarii publici și celelalte categorii de personal, nu are caracter arbitrar, fiind determinată pe baza unor criterii obiective, care nu au caracter discriminator. Din acest punct de vedere existența unor diferențieri în ceea ce privește nivelul diferit al salarizării funcționarilor publici, față de celelalte categorii de personal, reprezintă expresia manifestării necesității metodelor de atingere a scopului legitim al administrației publice.

Acordarea primei de vacanță funcționarilor publici nu poate fi apreciată ca fiind o excludere a personalului contractual de la acest drept, ci ca o măsură de recunoaștere a statutului funcționarilor publici.

4. Tratatul diferențiat să aibă drept scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a unui drept recunoscut de lege;

Principiul egalității în drepturi presupune identitate de soluții numai pentru identitate de situații. În speță situația personalului contractual nu este identică cu situația funcționarilor publici. Diferențierea rezultă din însăși atribuțiile specifice categoriilor respective. Existența nivelului diferit de salarizare, sau a accesului la anumite sporuri, recompense sau stimulente, între funcționarii publici și personalul contractual nu este de natură să aducă atingere folosinței sau exercitării dreptului la un salariu egal pentru muncă egală.

Colegiul director constată că:

Salarizarea diferită a funcționarilor publici în raport cu personalul contractual, precum și accesul la prima de vacanță, nu au caracter discriminator.

Diferențierea dintre funcționarii publici în raport cu personalul contractual, în ceea ce privește nivelul de salarizare și dreptul la prima de vacanță, este justificată obiectiv, de modul diferit de implicare în îndeplinirea administrației publice centrale sau locale.

În speță nu există un criteriu pe baza căruia să fi fost realizată discriminarea.

Ținând cont de motivele expuse mai sus, Colegiul Director constată că nu se întrunesc cumulativ elementele constitutive prevăzute de art. 2 alin.4 din O.G. nr.137/2000, pentru a ne afla în fața unei situații discriminatorii.

Având în vedere considerentele reținute de Colegiul Director, în temeiul art. 20 din OG nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, cu unanimitate de voturi ale membrilor prezenți

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Prevederile din Legea nr. 188/1999 privind statutul funcționarilor publici, referitoare la acordarea primei de vacanță, nu are caracter discriminator conform O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată.
2. Clasarea dosarului.
3. Prezenta hotărâre se va comunica în termen legal părților.

VI. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța competentă și în termenul legal, potrivit Legii nr.554/2004 privind contenciosul administrativ.

Membrii Colegiului director prezenți la ședință

ASZTALOS CSABA FERENC

DEZIDERIU GERGELY

HALLER ISTVAN

IONIȚĂ GHEORGHE

PANFILE ANAMARIA

TRUINEA ROXANA PAULA

Data redactării 30. 03. 2008

